

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 4711/2019
10.06.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиља АА, ББ и ВВ, све из ..., чији је пуномоћник Драган Бојанић адвокат из ..., против туженог ГГ из ..., чији је пуномоћник Мирослав Мирковић адвокат из ..., ради утврђења права својине, одучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5077/18 од 14.05.2019. године, у седници већа одржаној дана 10.06.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5077/18 од 14.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5077/18 од 14.05.2019. године, ставом првим изреке, укинута је пресуда Основног суда у Параћину П 842/17 од 19.04.2018. године. Ставом другим изреке, утврђено је да породична стамбена зграда број 1 изграђена на катастарској парцели .., на месту званом „ДД“ из листа непокретности .. КО ..., не представља заоставштину сада покојног ЂЂ бившег из Ставом трећим изреке, утврђено је да је тужиља АА из ... по основу стицања у брачној заједници са сада покојним ЕЕ бившим из ... власник са 3/6, а по основу наслеђа иза смрти свог покојног супруга ЕЕ из ... власник са 1/6 непокретне имовине коју чини стамбени објекат број 1 изграђен на катастарској парцели .. КО ..., што је тужени дужан да призна и трпи да се тужиља на основу ове пресуде упише као власник ове непокретности код надлежних органа. Ставом четвртим изреке, утврђено је да су тужиље ББ и ВВ обе из ... по основу наслеђа иза смрти свог покојног оца ЕЕ бившег из ... власнице са по 1/6 непокретне имовине коју чини стамбени објекат број 1 изграђен на катастарској парцели .. КО ..., што је тужени дужан да призна и трпи да се тужиље по основу ове пресуде упишу као власнице ове непокретности код надлежног органа. Ставом петим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим су тужиље тражиле да се утврди да је тужиља АА власник – трајни корисник са 4/6, а тужиље ББ и ВВ власнице – трајне кориснице са по 1/6 на катастарској парцели .. – земљишта под зградом – објектом површине 0,87 ари и њиве 3. класе површине 2,75 ара све из листа непокретности .. КО ..., што је тужени дужан да призна и трпи да се тужиље по основу ове пресуде укњиже као власнице ове непокретности код надлежних органа. Ставом шестим изреке, обавезан је тужени да на име накнаде трошкова поступка исплати

тужиљама, као солидарним повериоцима, износ од 622.080,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде под претњом извршења.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 403. став 2. тачка 3. и члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, сада покојни ЂЂ имао је два сина, покојног ЕЕ (умро ...2005. године) – супруга, односно оца тужиља и покојног ЗЗ (умро ...2011. године) – оца туженог. Током 1967. године, док је живео у заједници са супругом и синовима, сада покојни ЂЂ купио је парцелу .. КО ... и на њој започео изградњу куће коју је наменио оном сину који се први ожени, док би другом сину остала кућа у којој је његова породица живела. На купљеној парцели сада покојни ЂЂ је озидао објекат у грубим грађевинским радовима и ставио га под кров. Тужиља АА удала се за сада покојног ЕЕ током 1976. године и по закључењу брака извесно време живела у заједници са супруговим родитељима и његовим братом. По рођењу старије ћерке (током 1977. године) тужиља се са супругом и дететом уселила у спорну кућу, пошто је претходно једна соба оспособљена за становање. Од тада су она и супруг сукцесивно сређивали кућу, а тужиља је наставила то да чини и након смрти свог супруга тако што је у исту уложила новчана средства остварена продајом наслеђеног мајчиног стана. На кући ни сада нису изведени сви грађевински радови. У време када се са супругом уселила у предметну кућу односи њеног супруга са својим оцем били су поремећени. Због тога је између њих вођена и парница за сметање државине. У тој парници утврђено је да их је сада покојни ЂЂ сметао у државини. Након тога се свекар тужиље није на било који начин противио да она са својом породицом живи у спорној кући, нити се противио радовима које је заједно са супругом изводила на тој кући. Предметна кућа је у катастру непокретности уписана као својина покојног ЂЂ и била је предмет његове заоставштине. У поступку расправљања заоставштине за наследнике су оглашене тужиље ББ и ВВ и тужени – деца оставиочевих синова који су умрли пре њега.

На овако утврђено чињенично стање, другостепени суд је у овом спору правилно применио материјално право.

Одредбом члана 1. став 2. Закона о наслеђивању прописано је да заоставштину чине сва наслеђивању подобна права која су оставиоцу припадала у тренутку смрти.

У конкретном случају, нижестепени судови су утврдили да је сада покојни ЂЂ купио земљиште – катастарску парцелу .. КО ..., на којој је започео са изградњом куће и до 1976. године на истој извео грубе грађевинске радове и поставио кров. Судови су, оценом изведених доказа, утврдили и да је између чланова његове породице – супруге и два сина био постигнут споразум да ће кућа бити намењена оном сину који се први ожени. Код тако утврђене чињенице постојања споразума, предметна непокретност не може бити заоставштина покојног ЂЂ ни по основу његовог стицања у породичној

заједници. Наиме, када је изградња спорне зграде започета за време трајања породичне заједнице чији су чланови постигли споразум са израженом намером да се градња куће врши за одређеног члана те заједнице – оног сина који се први ожени, онда то представља одлучну чињеницу у погледу стицања права својине грађењем за тог члана заједнице и искључује примену члана 195. став 1. Породичног закона о заједничкој имовини чланова породичне заједнице.

Дакле, у ситуацији када је градња куће започета са намером да припадне оном члану породичне заједнице који се први ожени, споразумно утврђене између тадашњих чланова те заједнице, онда спорна кућа припада сада покојном ЕЕ јер је он први од двојице синова закључио брак. У то време кућа није била завршена. Даљи радови на изградњи куће предузети су у току брака тужиље и сада покојног ЕЕ, тако да предметна непокретност представља њихову заједничку својину у смислу члана 171. став 1. Породичног закона, у чијем стицању су сагласно члану 180. став 2. тог Закона они учествовали са подједнаким уделима. Тужиље су и законске наследнице покојног ЕЕ и по том основу, у складу са чланом 9. став 2. Закона о наслеђивању, стекли су право сусвојине са једнаким наследним уделима на његовој заоставштини – уделу од $\frac{1}{2}$ идеална дела у стицању предметне куће током брачне заједнице.

Врховни касациони суд испитује другостепену пресуду у границама разлога који су наведени у ревизији. Тужени изричито наводи да ревизију изјављује само због погрешне примене материјалног права, у смислу члана 407. став 1. ЗПП, а не из неких других разлога предвиђених том одредбом. Ипак, наводи ревизије, посебно они који се тичу утврђења споразума чланова породичне заједнице да се спорна кућа гради за оног сина који се први ожени, указују да се другостепена пресуда побија и због погрешно, односно непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Међутим, по оцени ревизијског суда, чињеницу постојања таквог споразума коју су утврдили нижестепени судови тужени није довео у сумњу својом ревизијом, нарочито ако се има у виду понашање сада покојног ЂЂ и правног претходника туженог у будућности, у односу на чин усељења у незавршену кућу сада покојног ЕЕ по закључењу брака и изостанак противљења радовима које су тужила и њен супруг изводили у наставку градње куће. Та чињеница је у овом случају битна јер искључује удео свих других чланова породичне заједнице у стицању спорне непокретности и представља основ за стицање права својине грађењем оног члана заједнице којем је та непокретност намењена.

У том контексту ирелевантни су наводи ревизије о уделу сада покојног ЂЂ у стицању куће, утврђене вештачењем на основу вредности грађевинских радова које је он извео након куповине земљишта.

Сходно изложеном, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

